

Mit land - Nordjylland

"Hjælp! Jeg er samler", det var udstillingstitlen, på en udstilling, jeg så på Randers Kunstmuseum i 1994! Den nationale kunstmæcen og kunstdebattør, egentlig bankmand, John Just Abildgaard Hunov (f.1936) udstillede sin store samling af værker. Især værker af Per Kirkeby og Bjørn Nørgaard samt flere fra deres kreds, herunder dobbeltportrættet af Hunov og hustruen i Adamkostume malet af Anders Kirekegaard, som gjorde et stort indtryk! Vi er så vant til at se nøgenportrætter af unge jomfruer fra renæssancen mm., men et midaldrende, dansk ægtepar....hm! Senest har han udgivet sin bramfri erindringsbog: "Snot og Harsk". Og ikke nok med det. Hunov samler også på alt muligt andet. Det jeg husker bedst er samlingen af gummistøvler, herunder et par i regnbuefarver. Og det var sandt at sige, længe før "Ilse Jacobsen" og "Hunter" fik os til at forstå værdien af gummistøvlernes paradis! En udstilling jeg aldrig har glemt, ikke mindst, fordi Hunovs interesse for kunst, imod forventning, slet ikke har rod i pengenes verden! Nej, som dreng, fik han efter 2. verdenskrig, en rundvisning på wienerudstillingen, en udstilling opbygget af kunstskatte fra Wien, hvoraf indtægterne skulle anvendes til at genopbygge det krigshærgede Wien. Det satte det hele i gang!

Når man husker noget godt, handler det selvfølgelig om de referencer det har til ens eget liv. Og ja, efter besøget på Randers Kunstmuseum fortsatte min mor, min søster og jeg løbet rundt i genbrugsbutikker, hvor jeg erhvervede et smukt, grønt keramikfad fra Michael Andersen, som jeg netop har pyntet til jul. Jeg er også samler! Det var *dog* ikke Hunov, som satte mig i gang.

Nej, en kold decemberdag i slutningen af 70'erne var der julemarked, i den daværende Volvo-forhandler, Lennart Karlborgs udstillingslokale i Frederikshavn, hvis søn, jeg faktisk gik i klasse med. Lokalet var sikkert lånt ud til en spejderorganisation eller lignende. Det husker jeg ikke! Kun, at jeg ikke var tilfreds med familiens tøjbudget, og gik om bord i et orgie af brugt herretøj. Min søster hoppede med på vognen og hjem kom vi med et hav af hvide lærredsskorter, slips og blazere i brunt og blå fløj! Mor var rædselsslagen. Det blev placeret på gulvet i bryggerset, og vi måtte selv vaske og stryge! Og skjorter og jakker blev pyntet med den tids løsen til teenagepiger: Similismykker! Puha, alle de bakterier vi kunne have slæbt med hjem, harcelerede mor. Sygeplejersker kan være forfærdeligt bange for den slags; med god grund! Det ved vi i dag! Men mor var også blevet grebet. Hjem havde hun bragt både servantestel og tallerkener! Og så begyndte samlermanien ellers i vores familie! Hvad der videre hændte skal jeg undlade, at berette om, men jeg er fortsat samler!

Tanken om, pludselig at finde et kunstværk, som er blevet glemt og gemt har altid inspireret! Og jeg har da også været heldig et par gange, selvom de fleste af mine kunstværker er købt til fuld pris. At, finde en litografi af Peter Martensen til 15 kr. i 1995, vurderet til 500 kr. af Kasper Nielsen fra Bruun Rasmussens Kunstauktioner. Ok, ikke en stor sag, men glæden ved at samle smukke ting til små penge, kan ingen tage fra mig! Og nu til mit seneste fund!

Pludselig, at stå i en genbrugsbutik og se ud over en vendsysselsk strandeng! Ægtemanden var med, vi deler interessen for at samle, skal jeg *lige* love for. Vi var begge betaget af maleriet, men med malerier opmagasineret på loftet, blev vi enige om, at afstå endnu et køb. Kunstnernavnet var "Kongsmar". Det kendte jeg ikke. Der gik et par dage. Jeg kunne ikke få strandengen ud af hovedet, og googledede navnet en tidlig morgen. Så kan det nok være vi satte os i bilen.

Hans Kongsmark (1910-1981) var en århusiansk maler med en vidtforgrenet motivkreds, centreret omkring især storbymotiver hentet fra især hjembyen Aarhus, men også København og Aalborg. Derudover var han en del af den nu hedengangne kunstnerkoloni i Løkken. Den begyndte sit virke i 1942, hvor en række kunstnere ikke kunne komme ud af det besatte land og mødtes i Fru Purkærs sommerhus i Nr. Lyngby, herunder Asger Jorn (1912-), der den gang var gift med Kirsten Lyngborg fra Løkken. Dernæst Ejler Bille og Chr. Valentinussen, der endvidere var venner med forfatteren Jacob Paludan. Chr. Valentinussens motivkreds var meget sammenlignelig med Hans Kongsmar's.

En kreds af forfattere omkring Thomas Olesen Løkken, som flyttede til Løkken allerede i 1923, havde dog været meget i byen længe før, herunder Jacob Paludan, Emil Bønnelykke og Martin Andersen Nexø hvis venskaber flettede sig ud og ind imellem billedkunstnerne, som stødte til! Jeg ville lyve, hvis jeg ikke blev endnu mere glad for vores maleri efter denne nye viden om hvilken historie det er rundet af. Sandsynligvis malet i Løkken på et besøg i kunstnerkolonien! Mit land - Nordjylland!